

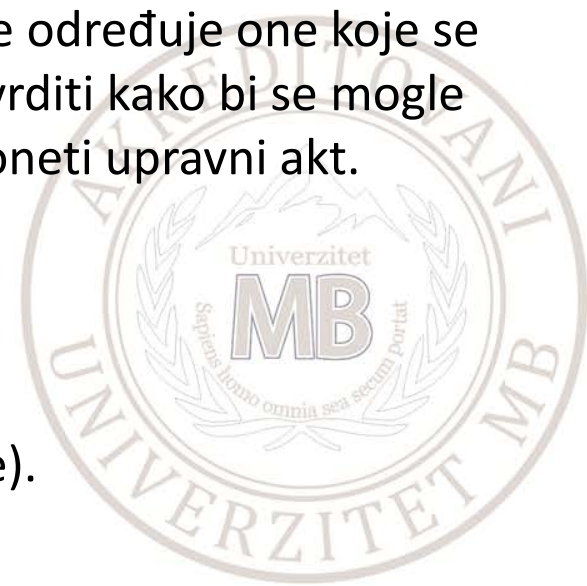
PRVOSTEPENI UPRAVNI POSTUPAK- DOKAZNI I DONOŠENJE REŠENJA

Prof. dr iur. Marija Kostić

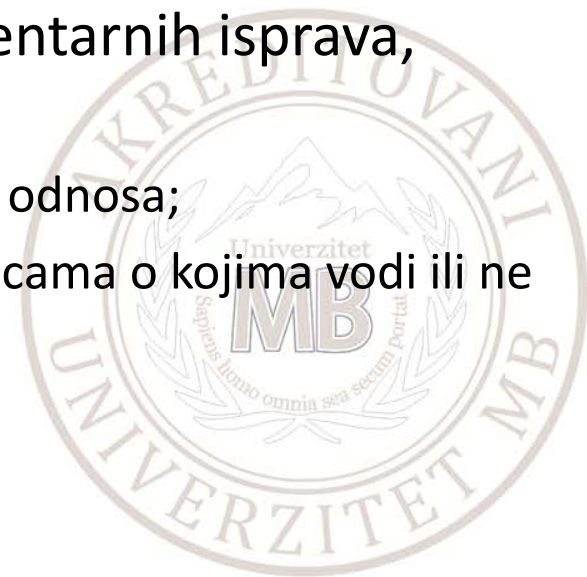
DOKAZNI POSTUPAK

- Poduzimanje niza procesnih radnji sa ciljem da se **utvrdi postojanje i izgled odlučujućih činjenica i okolnosti** koje su utvrđene u ispitnom postupku.
- Od svih utvrđenih činjenica i okolnosti službeno lice određuje one koje se smatraju spornim i čije postojanje i izgled treba utvrditi kako bi se mogle definisati one zaista odlučne, na osnovu kojih će doneti upravni akt.
- Dva slučaja kada se ne vrši dokazivanje činjenica:
 - NOTORNE činjenice i
 - ZAKONSKE PRETPOSTAVKE (oborive i neoborive).

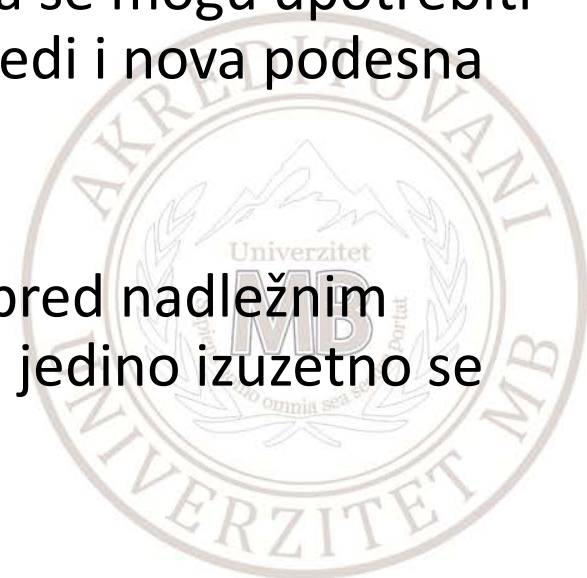
ISPRAVE I UVERENJA

- **ISPRAVA:** svako pismo na kojem su brojevima i slovima zabeležene neke činjenice, okolnosti ili događaji.
 - ✓ JAVNE ISPRAVE
 - ✓ PRIVATNE ISPRAVE
- **UVERENJA:** posebna vrsta isprava, dokumentarnih isprava, kojima se:
 - potvrđuje postojanje neke činjenice ili pravnog odnosa;
 - izdaje ih nadležni organ uprave u vezi sa činjenicama o kojima vodi ili ne vodi službenu evidenciju;
 - SERTIFIKATI, SVEDOČANSTVA, POTVRDE...

DOKAZIVANJE SE SASTOJI U IZVOĐENJU DOKAZA

- Kao dokaz se mogu upotrebiti sva sredstva koja omogućavaju utvrđivanje pravog stanja stvari: **svedočenje, vetačenje, izjave, isprave, itd.**
- Zakon navodi samo okvirno koja sredstva se mogu upotrebiti a službeno lice je uvek ovlašćeno da odredi i nova podesna dokazna sredstva.
- Postupak izvođenja dokaza se sprovodi pred nadležnim upravnim organom koji vodi postupak, a jedino izuzetno se može tražiti pravna pomoć.

SVEDOČENJE

- Vrsta dokaznog sredstva: **iskaz svedoka o činjenicama koje su se dogodile** i koje su bitne za utvrđivanje izgleda upravne stvari.
- Svedok može biti **svako fizičko lice**, osim službenog lica i stranke, koje je bilo sposobno da opazi činjenicu koja je predmet svedočenja.
- Zakon **ne propisuje starosnu granicu** u pogledu svedoka.
- Neposredni svedoci i svedoci po čuvenju.
- Obaveza odazivanja na poziv za svedočenje.
- Redovno se pojedinačno svedoči, izuzetno sučeljavanje.

VEŠTAČENJE

- Veštaci na osnovu **stručnog znanja** daju **mišljenja i/ili nalaze** od značaja za utvrđivanje ili ocenu neke činjenice koja je vazna za rešavanje upravne stvari.
- Predmet veštačenja ne može biti pravno pitanje, jer o pravnim pitanjima službeno lice koje vodi postupak mora da zna.

UVIĐAJ I TUMAČI

- **UVIĐAJ:**

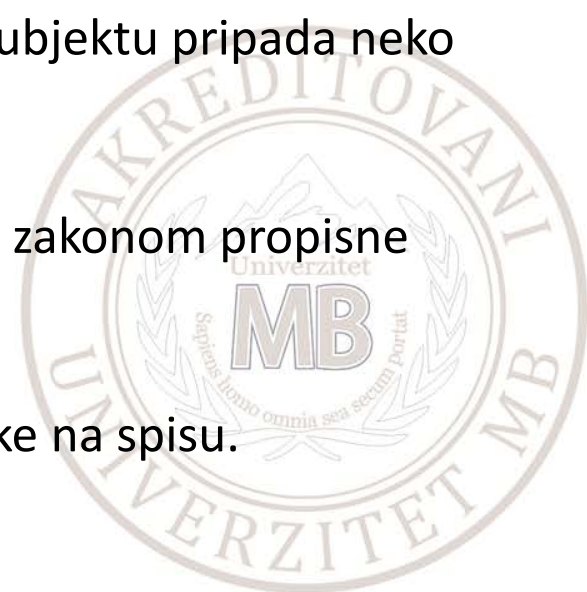
- Utvrđivanje neke sporne činjenice ili razjašnjavanje okolnosti bitnih za rešavanje upravne stvari **neposrednim opažanjem službenog lica** koje vodi postupak.
- Obavlja se na licu mesta ili u sedištu nadležnog organa uprave.
- Uviđaju mogu prisustvovati i stranke i veštaci.

- **TUMAČI:** pomoću svojih stručnih znanja **omogućavaju komunikaciju** između službenog lica i drugih učesnika postupka.

FAZA DONOŠENJA REŠENJA

- Nakon utvrđivanja svih relevantnih odlučnih činjenica za donošenje odluke u postupku i njihove pravne kvalifikacije pristupa se donošenju rešenja o upravnoj stvari.
- Rešenjem se utvrđuje tj. **meritorno odlučuje** da li subjektu pripada neko pravo ili mu se nalaže obaveza i u kom obimu.
- Rešenje se donosi **u pismenoj formi** i mora sadržati zakonom propisne **sastavne delove**.
- Izuzetno rešenje u usmenoj formi ili u vidu zabeleške na spisu.

SASTAVNI DELOVI REŠENJA

- UVOD
- DISPOZITIV
- OBRAZLOŽENJE
- UPUTSTVO O PRAVNOM SREDSTVU
- OSTALI

ZAKLJUČAK

- **Sporedan pravni akt**, kojim se uređuju **procesno pravna pitanja u vezi sa samim postupkom** (a ne pravima i obavezama stranaka).
- Po pravilu je **usmeno**, izuzetno u pismenoj formi (u slučaju da stranka želi da iskoristi svoje pravo žalbe na njega ili na osnovu njega traži izvršenje).

RAD U GRUPAMA

- Diskutujte o razlici između REŠENJA i ZAKLJUČKA.
- Izradite primer REŠENJA i ZAKLJUČKA, na osnovu čega se uviđa jasna razlike između ova dva upravno-pravna akta.

